

„FIECARE UTECIST — FRUNTAȘ ÎN PRODUCȚIE, MODEL ÎN COMPORTARE!”

CONȚINUT MILITANT ACTIV ȘI EDUCATIV FIECĂREI ACȚIUNI

O SCRISOARE DE LA TINERII DIN CUGIR — ȘI RĂSPUNSUL REDACȚIEI

Vă informăm că recent organizația U.T.C. din secția noastră a hotărât să se alăture celorlalte organizații din țară care au preluat inițiativa „Fiecare utecist — fruntaș în producție, model în comportare” și să acționeze cu întreaga sa capacitate pentru realizarea obiectivelor educative pe care și le propune. Sintem conștienți că cea mai de seamă datorie a organizației noastre, cea mai de seamă datorie a fiecărui utecist este aceea de a milita cu întransigabilitate și spirit revoluționar, cu pasiune și pricepere pentru educarea comunistă a tineretului, pentru dezvoltarea conștiinței sale. Inițiativa la care ne referim constituie o formă tinerescă și interesantă de acțiune și cadru, un cadru eficient de urmărire și îndrumare a procesului de formare și educare a fiecărui tânăr în parte. Tocmai de aceea am hotărât preluarea și adaptarea ei la specificul organizației secției, al orașului nostru.

Pentru oglindirea activității noastre de până acum în coloanele ziarului, a intenționez pe care le avem de aici înainte în vederea obținerii celor mai bune rezultate în aplicarea inițiativii am fi bucuroși dacă — redactor al dv. ar vizita organizația noastră pentru a-i oferi toate celelalte date referitoare la viața, problemele și planurile organizației, referitoare la modul în care ne-am gândit să acționăm pentru ca în cel mai scurt timp să putem afirma cu mândrie: „da, fiecare utecist din organizația noastră a devenit fruntaș în producție, model în comportare”.

COMITETUL ORGANIZAȚIEI U.T.C. — SECȚIA MAȘINI UNELTE-UZINARE UZINA MECANICĂ CUGIR.

„TOCMAI PENTRU CA NU STĂM PREA BINE”

Am răspuns firește, imediat invitației. La fața locului am găsit o atmosferă de muncă intensă, de eforturi unanime pentru întărirea revoluției, când se încheie primul an al anului cincinal, cu rezultate bune, cu planul de producție realizat integral. — Putem considera — ne declară tovarășul Nicolae Iancu, secretarul comitetului de partid al uzinei — că muncitorii, tehnicienii, inginerii, specialiștii, toți salariații noștri au găsit suficiente rezerve pentru a se achita de aceste sarcini, pentru a putea raporta partidului că și-au făcut datoria. Planul va fi îndeplinit la toți indicatorii, ne gândim și acționăm de pe acum pentru asigurarea condițiilor necesare realizării sarcinilor pe 1972 care, evident, vor fi superioare celor de azi și vor spori constant de la un an la altul. Sarcinile vor spori constant de la un an la altul. Am luat ca un motto aceste cuvinte ale secretarului de partid, la ancheta noastră în organizația U.T.C. de la mașini unelte. Într-adevăr, până în 1975 — apoi până în 1980 se prevede dublarea și chiar triplarea producției de mașini unelte, modernizarea și diversificarea sa permanentă iar, legat de aceasta o responsabilizare creșterea și pregătirea a forței de muncă. Cum acționează organizația U.T.C. în această perspectivă? Cum pregătește ea climatul, fondul pe care vor fi grefate toate aceste progrese? La aceste întrebări, tovarășul Dorin Blînda, secretarul comitetului organizației U.T.C. ne-a răspuns încă de la început.

— Nu stăm tocmai bine în privința disciplinei, a contribuției tuturor tinerilor la efortul comun al colectivului, de aceea ne-am propus să preluăm inițiativa.

— Despre ce este vorba de fapt? În organizația de la „mașini unelte” sînt 253 uteciști. Cam 30 dintre ei săvîrșesc lunar abateri disciplinare: absente, infirmități, rebuții, plimbări în timpul programului, sau nu-și realizează norma.

— Vedeti, deci, ne atrage atenția secretarului comitetului, procentul este foarte mare. De altfel, chiar dacă ar fi numai unul sau doi, nu putem sta cu mâinile încrucișate, dar uite așa...

— Inseamnă că ați stat pînă acum cu mâinile încrucișate, dar că s-a ajuns la o astfel de situație.

— Nu-ș vrea să ne găsim o scuză, dar cu foarte mică excepție, toți aceștia sînt noi în organizație.

nizație, proaspăt veniți din școala profesională sau din altă întreprindere.

„FOTOGRAFII” ÎN RELIEF

Aspectul cel mai îngrijorător al indisciplinei — considerat aici — este neîndeplinirea normelor individuale de către unii tineri.

— Este drept ca alții să muncească în plus pentru ca să recupereze rezervele duminale?

— Dacă muncesc mai mult, cîștig mai mult — ne introduce tovarășul Emilian Fulea în originala sa filosofie. Eu n-am nevoie de bani mulți. Mă mulțumesc cu puțin.

Fulea spune, cu bună știință, un neadevăr. El nu se mulțumește cu puțin. Restul însă îl

ROMULUS LAL

(Continuare în pag. a V-a)

DIACONIȚĂ TOADER — unul dintre cei 35 de tineri muncitori forestieri de la Exploatarea forestieră Buniu-Greșu, județul Vrancea; „cel mai harnic dintre cei harnici”, îl caracterizează maestrul Șoimaru Ion. Foto: PAVEL TINJALĂ

Reluarea lucrărilor în plenul Marii Adunări Naționale

Biroul Marii Adunări Naționale a stabilit ca lucrările în ședința plenară ale sesiunii Marii Adunări Naționale să fie reluate joi 16 decembrie 1971, la ora 10 dimineața.

Uniforma albastră — haina mîndriei și răspunderii

ÎN PAGINA a 3-a

„CINE SE ÎNSCRIE LA CUVÎNT?” AZI, UTECISTII DIN T.G. JIU

SARCINA DE ORGANIZAȚIE ca instrument de lucru și modalitate de acțiune politică

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II Nr. 7020

6 PAGINI — 30 BANI

SÎMBĂȚĂ 11 DECEMBRIE 1971

CINCINALUL 1971 — 1975

Chei pentru porțile comorilor din adîncuri

Și în acest cincinal, ca și în cele anterioare, economia noastră este confruntată la capitolul resurselor de materii prime cu probleme deosebit de complexe. De fapt ele sînt mult mai acute decît în urmă cu 15—20 de ani, cînd aflai la începutul unei industrializări extensive beneficiam de resurse încă puțin atacate în zăcăminte mai bogate și mai accesibile ca astăzi. Iată de ce pentru lărgirea bazei de materii prime se alocă cercetărilor și explorărilor geologice, pînă în 1975, investiții de miliarde de lei. Ele sînt orientate atît spre obiective ce oferă o eficiență economică imediată, prin punerea în valoare a unor zăcăminte în termene scurte, cit și spre identificarea unor noi rezerve de minerale utile. Se va acorda astfel o atenție specială cercetărilor menite să localizeze noi rezerve de hidrocarburi (în formațiunile sedimentare de la mari adîncimi), de hîulă, de metale neferoase, de fier — mai ales la zăcămintele aflate deja în exploatare. Va începe și investigarea platformei continentale a Mării Negre.

În vederea realizării acestor sarcini, cercetările fundamentale în domeniul geologiei și geografiei îi revine un rol deosebit de important deoarece ea este indisolubil legată de activitatea practică de prospecțiune și explorare. „Cercetarea științifică — ne declară MARCIAN BLEA-

HU, director științific al Institutului geologic — își propune ca obiectiv efectuarea de studii care să acopere întregul domeniu al cunoașterii geologice, în freaga suprafață a țării, în scopul fundamentării și aplicării legilor care controlează formarea și acumularea substanțelor minerale utile în condițiile concrete ale teritoriului României”.

Primul pas spre cunoașterea geologică a unei țări sau a unei regiuni îl constituie elaborarea hărților geologice. Ele reprezintă suportul viitoarelor acțiuni întreprinse de geologi pentru identificarea unor noi rezerve de materii prime minerale, pentru extinderea celor cunoscute: ele răspund decideratului: a ști unde să cauți.

— În această direcție Institutul Geologic desfășoară o activitate laborioasă. În cursul cincinalului 1971—1975 va fi tipărită o mare parte a hărților geologice la scara 1:50 000. În același timp se va trece la elaborarea hărților metalogenetice la aceeași scară, care vor reflecta progresele obținute în domeniul cunoașterii zăcămintelor cuprinso

în cele 23 de provincii metalogenetice ale țării noastre. Ambele tipuri de hărți sînt foarte solicitate de unitățile productive intrinsec pe baza lor sînt dirijate programele de prospecțiuni și explorări.

De o atenție deosebită se bucură din partea cercetătorilor geologi, în cadrul actualului cincinal, programele prioritare de cercetare, prevăzute în directivele Congresului al X-lea al Partidului Communist Român.

Pentru asigurarea bazei de materii prime necesare industriei aluminului, pînă la sfîrșitul cincinalului va fi încheiată inventarierea mineralogică și chimică a argilelor din țara noastră.

Altă sursă importantă de aluminii o constituie lehmurile bauxitifere. Acestea formează în prezent obiectul unor studii complexe privind geochimia, posibilitățile de valorificare și de preparare a lor. În același timp va fi continuată cercetarea bauxitelor prin interpretarea datelor

ION ȘTEFAN POPESCU

(Continuare în pag. a V-a)

REPORTAJUL NOSTRU

Și totuși, Mizilul...

În anul 1938, în octombrie, Geo Bogza a fost pentru o scurtă perioadă și cinei de minune locuitor al Mizilului. După propria mărturisire, își îndeplinește astfel o vechie și mare dorință: aceea de a afla „cum trăiesc, cum gîndesc, la ce visează, cum iubesc și cum mor” mizilenii. A colindat orașul — mai exact ceea ce cu indulgență reporterul a numit centru — a privit casele, străzile, oamenii, rari oameni pe care i-a întâlnit, a mîncat de un leu lipie și a cumpărat un săpun. A expediat o telegramă.

Hotărît lucru, Mizilul nu era încă o minune a lumii.

Am fost și eu, în toamna lui 1971, pentru cîteva ore locuitor al Mizilului. Și, mărturisesc, mi-am impus să uit ideea că Mizilul este „pentru mulți oameni de altă parte — o prejudiciată (cine nu a auzit vorba „o-norci ca la Mizil”?). Am căutat să uit orice comparații ironice (tezi Caragiale!) la adresa orașului. Ba, mai mult, urmîrind statistica și itinerariul maestrului Geo Bogza, am încercat, cu fireasca emoție a comparației, să discern noile coordonate existențiale ale Mizilului, coordonate prin care a devenit ceea ce este, dincolo de vechea stare și faimă. Am încercat să scriu un nou timp al mizilenilor.

„De la Ploiești la Buzău, linia ferată împarte sentimentele localnicilor în două zone bine diferențiate: la nord podgoriile, la sud Bărăganul. Exact la jumătatea acestui traseu se află Mizilul. Aici am coborît din tren, într-un început de săptămîni, dimineața, o dată cu o mulțime de navetiști. Altă mulțime urca.

EMANUEL ISOPESCU

(Continuare în pag. a V-a)

A vorbi despre iubire

de HORIA PĂTRAȘCU

În întreaga lume, iubirea, dragostea, căndarea sau cum vrei să-i spunei, capătă un înțeles nou și aproape grav: ea o devine cu atît mai mult necesară, cu cit în anumite zone ale lumii asistăm la o surprinzătoare recrudescență o izbucniri primare: ură, violență, indiferență față de om, spaime, însingurare — toate acestea din urmă provocate de ultimele spasme ale unei societăți condamnate. Grupuri de tineri dezorientați cutreeră hatarele occidentului, buimăcîți de lipsa de orizont, înrăiți de o viață pe care nu o pot accepta (cel puțin așa cum li se înfățișează), înrăcîți — loviturilor primite — o amărățe de floare, sau, dimpotrivă, răspunzînd violenței prin agresivitate, stupefacție, crimă. Hoarde de năpăstuiți, supraviețuind „în afara” unei societăți pe care o condamnă — tineri, copii aproape — ajunși prilej de atracție turistică, și spectacol de bilci într-o lume care a uitat să mai riadă.

Dincolo de amărăciunea pe care și-o provoacă, firesc, astfel de constatări — nu se poate să nu fi satisfăcute de faptul că la noi în țară astfel de manifestări parazitare nu și-au găsit terenul propice dezvoltării; sau dacă da — asta numai în cazuri atît de rare și atît de izolate, încît ar fi o absurditate, pur și simplu, să le declari „caracteristice” unor virșe, sau unei generații.

Avem un tineret sănătos și curat, capabil de muncă și de mari dăruiuri — și mai ales, capabil de dragoste. Cred că acestui tineret însă (și mai refer acum în mod special la creația artistică contemporană, în toată diversitatea ei), i se dă încă prea puțin: prea puține opere ilustrează năzuințele și problemele „primei generații socialiste a țării” — sînt încă mult prea puțini aceia ce se apleacă asupra tineretului; încercînd să-l înțeleagă în profunzime (și încă și mai puțin cei ce facînd-o totuși — o fac la modul cinștii și sincer).

În primul rînd, tînrul nostru „iubește”; iubește patria, își iubește părinții, și munca, și amintirile, își iubește prietenii, sau bărbatul sau femeia de care s-a îndrăgostit. În societatea noastră iubirea își capătă un înțeles mai larg, mai complex — avînd firește un tel nobil, pozitiv în realizarea sa — dar totodată manifestîndu-se și compartimentat, în

(Continuare în pag. a V-a)

CINTECUL DE MASĂ ÎN RINDUL TINERILOR

O INIȚIATIVĂ ÎN... „LENTO CANTABILE!”

Recentele documente de partid acordă o importanță deosebită laturii educative pe care trebuie să o conțină fiecare manifestare artistică autentică și subliniază necesitatea unei arte „care să înobilizeze pe om, să-l însușească la faptele mărețe, eroice”. În acest sens, un mare rol revine genului coral, care prin cîntecul său patriotic și revoluționar, este purtătorul unui mesaj educativ deosebit de pronunțat.

Pornind de la aceste con-

derente și dorind să răspundă dorințelor tinerilor, unei necesități firești a vîrstei tînce, Comitetul municipal București al U.T.C. a elaborat un plan de măsuri destinat să stimuleze în organizațiile U.T.C. și în cluburile de tineret difuzarea cîntecului de masă, cîntecelor patriotice, revoluționare. Planul prevede înființarea unor coruri reprezentative la nivelul sectoarelor și întreprinderilor, participarea la concerte corale susținute de formații de prestigiu, audii de discursi, alcă-

tuirea unor programe de cîntec patriotice care vor fi difuzate de stațiile de amplificare din fabrici și uzine.

Dar mai presus de toate aceste activități (care prin specificul lor cuprind un număr restrîns de tineri), planul prevede angrenarea tuturor tinerilor într-o acțiune de masă, și anume învățarea cîntecelor patriotice de către toți tinerii, indiferent de aptitudinal și cunoștințe muzicale.

Comitetul municipal București s-a pregătit amănunțit

pentru ca dorința entuziastă a tinerilor să se transforme în fapt, dar mi s-a predat:

„AJUTORUL DE LA CENTRU NU POATE ÎNLOCUI INIȚIATIVA PERSONALĂ”

Vizitez una din încăperile „Ateneului tineretului”. Pe mese sînt aranjate frumoase decorațiuni pe care formații se prezintă cu înregistrări cîntec de cîntec patriotice. O bibliotecă bine asortată pune la dispoziția

amatorilor culegeri de cîntec. O întreagă aparatură modernă de înregistrare așteaptă să multiplicie benzile magnetice...

— Toate acestea le punem la dispoziția organizațiilor — mă asigură tov. Ion Butoi. Cîțiva secretari mai înimosi au și venit să imprime pe benzi cîntec patriotice sau să copieze texte. Și nu este singurul mod în

MONICA ZVIRIUNȘCHI

(Continuare în pag. a II-a)

ÎN PAGINA a 4-a

LUMEA IDEILOR

RĂSPUNDEREA FAȚĂ DE VIITOR

dialog cu MARIA GROZA, vicepreședintă a Marii Adunări Naționale, vicepreședintă a Consiliului Național al Femeilor

Ancheta „Scintei tineretului”:

REALISMUL LITERATURII

SOCIALISTE

MIRCEA IORGULESCU:

OPERA REALISTA TREBUIE SA REFLECTE PROCESUL REVOLUȚIONAR DE TRANSFORMARE A CONȘTIINȚEI

O mărturie a procesului larg de modernizare căruia îi este supus întregul nostru încăpămînt: cabinetul fonic pentru studiul limbilor străine. Datorită acestuia profesorul predă unei clase întregi dar poate îndruma și corecta rapid pe fiecare în parte.

„Corul” în care alți dată se auzeau vocile elevilor repetînd după profesor fără controlul riguros al acestuia este azi o formă demult depășită. Liniște! Elevele clasei a XII-a, secția maghiară de la Liceul „Unirea” Brașov ascultă, repetă, încajă. Mai repede, mai bine.

Foto: PAVEL TINJALĂ

Congresul al IX-lea al U.T.C. a pus în atenția organelor și organizațiilor U.T.C. necesitatea unei acțiuni politico-educative și organizatorice perseverente, continue, în scopul participării active a fiecărui tânăr la viața organizației sale, la rezolvarea tuturor problemelor colectivului din care face parte ca utecist. În spiritul unei asemenea direcționări, al principiilor de lucru și indicațiilor date atunci, în organizațiile din toate județele țării se observă un proces dinamic de perfecționare calitativă a conținutului vieții de organizație, pe baza creșterii responsabilității fiecărui

tânăr față de susținerea prin fapte a îndatoririlor ce definesc calitatea de utecist. În acest climat de afirmare a spiritului militant, a combativității revoluționare, o cale importantă de acțiune devine încredințarea unei sarcini de organizație fiecărui utecist, ca exercițiu permanent și necesar de sporire a responsabilității individuale.

Însemnările de astăzi sînt consacrate unor situații din organizații U.T.C. ale municipiului Tg. Jiu, unde reporterul a urmărit îndeaproape tocmai stadiul acțiunii de angajare a tinerilor la îndeplinirea unor obiective prin sarcini de organizație.

Foto: GHEORGHE CUCU

DUPĂ VORBE, IN CAUTAREA FAPELOR

Intimplător am ales municipiul Tg. Jiu, ci cu dorința de a reflecta o experiență bună, rezultate și metode care să poată fi puse la îndemina unui număr cât mai mare de organizații, ca repere sigure pentru orientarea activității lor. Cu un prilej recent, tovarășul CONȘTANTIN SARAPATIN, secretar al Comitetului județean Gorj al U.T.C., vorbește despre o asemenea experiență distilată, de fapt că în mai multe școli se folosește deja practica încredințării unor sarcini concrete tuturor membrilor organizațiilor U.T.C. Informațiile date localni de secretarul al Comitetului organizatoric al Comitetului județean U.T.C. constituiau o garanție pentru asemenea realități, un îndemn convingător la drum. Iată-ne, deci, scurți după o vreme în sala de ședință a Comitetului județean, în biroul tovarășului Sarapatin.

Tovarăș secretar, unde propuneri să mergem pentru a vedea ce sarcini concrete se încredințează uteciștilor?

Răspunsul însă ne-a mai scăzut din entuziasm:

— Așa, dintr-o dată, n-aș putea spune... Ar trebui să mă consulți și cu alți tovarășii. În orice caz, în școli avem o bună experiență. Se întocmesc, după câte știu eu, și caietele de sarcini.

Spuneți-ne măcar una din școli.

— Să vorbesc mai întâi cu cei de la comitetul municipal, ca să alegem cel mai bun exemplu... Aici interzicem o vreme dialogul, nu pentru a ne mira de acest mod original de cunoaștere a realității, ci pentru a mărturisii cătoilor că omisese să-i spunem ceva tovarășului Sarapatin. Trecurăm deja pe la comitetul municipal. Vorbisem acolo pe larg despre aceeași temă cu tovarășa ELENA ROIBU, secretara cu probleme de școli. Intre altele ni se spusese:

— Am cerut ca la nivelul fiecărui comitet U.T.C. pe școală să se întocmească un caiet în care, săptămînal, să fie notate activitățile în curs de rezolvare. De asemenea, am hotărît ca tot acolo, fiecare membru al comitetului să noteze problemele specifice care apar în viața organizației U.T.C. din clasa de care răspunde, pentru a putea informa comitetul pe școală.

Dar la nivelul organizațiilor U.T.C. pe clasă? Există asemenea caiete? Am insistat.

— Le-am vorbit secretarilor comitetului U.T.C. pe școală și despre asta însă mai de curând.

— Cum de cînd?

— Sîntul luni noiembrie, la intrarea secretarilor U.T.C. pe școală, după ce ni s-a comunicat să impulsionăm lucrurile, să acționăm. Tocmai se întorsesse tovarășul secretar Sarapatin de la o instituție care avusese loc la București. S-a discutat acolo probabil ceva...

— Intr-adevăr, acolo se discuta. Dar nu sub forma unor întrebări, ci altfel.

CINE SE ÎNSCRIE LA CUVÎNT? AZI, UTECIȘTII DIN TG. JIU:

SARCINA DE ORGANIZAȚIE CA INSTRUMENT DE LUCRU ȘI MODALITATE DE ACȚIUNE POLITICĂ

Si așa mai departe... Pînă la un punct însă. Discuția cu ȘTANCIU POPESCU, secretarul organizației de la anul II A, ne-a relevat un amănunt deloc lipsit de importanță. Aici există chiar și un caiet cu sarcini, care însă nu mergea mai departe de obiective de genul „stringerea coliziunilor”, „abonamente la ziare” etc. Încercarea era însă lăudabilă, iar faptul că nu fusese cu totul dusă pînă la capăt ne-a fost explicat astfel:

— Sînt pentru prima dată secretar de organizație. Mai mult n-am priceput nici eu, singur. Și nici nu mi-a arătat nimeni cum.

Nedumeririle elevilor își aveau deci izvorul în altă parte. Simpla trasare de sarcini de la nivelul comitetului municipal nu fusese suficientă pentru a clarifica în mod automat lucrurile. Mai trebuia ca cineva să le și arate tinerilor cum anume să procedeze, dar aceasta se pare că nu s-a grăbit nimeni s-o facă. Alte mărturisiri ale secretarilor din liceu au dovedit că, intr-adevăr, aceasta era explicația.

Erau deci proiecte și gânduri de sarcini concrete, dar oportunitate o constatasem la Liceul „Ecteria Teodoroiu” și care aveau să ne fie confirmate și în alte organizații. Să fi fost însă așa greu, așa de complicat să le și pui în practică?

— Păi, să ne gândim, să discutăm între noi — spunea MARIA LUPULESCU, secretara organizației, avînd în față caietul de coliziuni în care erau trecute numele tuturor uteciștilor... MARIA BALOI s-ar putea ocupa de întărirea disciplinei... Cu ARITINA CORNESCU nu prea se poate munci, nu ascultă. Vine numai la ședințe, la alte activități nu... Speranța CORNOIU și organizațoare de grupă sindicală. Să-i mai dăm și noi o

utecist să aibă de îndeplinit o sarcină concretă, Elena BALOI, secretara comitetului U.T.C. de la Fabrica de confecții ne-a răspuns cam în același fel ca și interlocutorii din școli. „E posibil, a recunoscut ea, și nu numai posibil, ci și necesar, însă nu ne-a arătat nimeni pînă acum cum să facem”. Atunci am hotărît împreună să facem chiar în întreprinderea ei această încercare, lînd, drept teren de experimentare, activitatea organizației U.T.C. nr. 1, cu un efectiv de 35 de membri.

Care urmau să fie, așadar, instrumentele de lucru? Ce sarcină și în ce timp trebuia să fie îndeplinită? De ce a ceea și de ce locului?

— Păi, să ne gândim, să discutăm între noi — spunea MARIA LUPULESCU, secretara organizației, avînd în față caietul de coliziuni în care erau trecute numele tuturor uteciștilor... MARIA BALOI s-ar putea ocupa de întărirea disciplinei... Cu ARITINA CORNESCU nu prea se poate munci, nu ascultă. Vine numai la ședințe, la alte activități nu... Speranța CORNOIU și organizațoare de grupă sindicală. Să-i mai dăm și noi o

sarcină? Angela MOGOS ne pune probleme cu disciplina, să-i cerem tocmai ei să intervină între tineri, pentru înlăturarea abaterilor? „Astfel, pe rînd, s-au făcut evaluări de cerințe și posibilități pentru fiecare membru al organizației, căutînd sarcina de organizație cea mai potrivită. Asemănător secretarilor, contribuția celorlalte uteciști din biroul U.T.C. a îmbogățit terenul de referință cu alte propuneri și observații, despre utilitatea unei excursii în schimb de experiență la o fabrică de confecții din județele vecine, despre cerințe legate de acțiuni educative, citirea ziarelor și revistelor etc.

Dar acest moment fiind consumat, citeva probleme rămăseau deservite: obținerea de activități concrete nu era nici suficient de bogat, nici prea atrăgător; nu apărea posibil să se acorde tinerilor o treabă concretă; nu erau cunoscute părerile uteciștilor. Devenise evidentă necesitatea de a folosi și alte repere și instrumente de lucru. Așa am ajuns să facem apoi la programul trimestrial de activități al organizației, să ne inspirăm din preocupările cu-

prîn raportarea mai exactă la realitățile producției. Și, mai ales, prin altceva...

re de organizație a unor activități de către comitetul U.T.C. pe întreprindere. Am folosit, de asemenea, materialele prezentate în recenta adunare a grupelor sindicale, observații și propuneri ale celor înscrși la cuvînt eu acelu prilej. Experiența, capacitatea noastră de a da soluții pentru caietul de sarcini s-a îmbogățit astfel, căci apăreau numeroase obiective concrete de care trebuia să se țină seama și în legătură cu care organizația U.T.C. avea datorită să intervină. Iată numai câteva: cum participă tinerii la realizarea sarcinilor de plan; absența și întârzieri de la program; calitatea produselor; cursuri de calificare; activități de muncă patriotică pentru îngrijirea atelierelor; întinerii cu muncitorii brutari, cu medicii, jurii; concurs profesional; brigada artistică; excursii. Cei drept, programul propriu de activități a oferit cele mai puține sugestii pentru acțiunea noastră, deoarece în multe din punctele sale nu consemna decât generalități, însă l-am îmbogățit

— V-ar interesa, din cînd în cînd, discuții cu medicii și jurii, pe teme ale vieții de familie?

— Sigur că da.

— Cine le-ar putea organiza?

— Credeți că eu m-aș pricepe?

NICOLITA CALOTĂ: — Intr-adevăr, am fost în brigada artistică. Acum nu mai există.

— V-ați mai duce?

— Dacă e o treabă serioasă, da.

— Ați interveni pentru reînfrînarea ei?

— În ce calitate?

— Ca utecistă.

— Nu mi-a spus nimeni asta pînă acum.

— Și dacă v-ar spune-o?

— Mi-ar părea rău că nu m-am gîndit eu singură, mai înainte.

DOMNICA FIERARU: — Eu n-am avut răspunderi în comitet sau biroul U.T.C.

— Dar ca utecistă?

— De la început, în adunări, mi-am plătit colizația.

— Vă frîmintă în mod deosebit o problemă a colectivului de aici?

— Mai multe. Dar una în special: să-i ajutăm pe noii veniți să se integreze cît mai repede cerințelor producției.

— Poate fi aceasta o sarcină de organizație?

— Nu e obligatoriu o poți face și în calitate de coleg. Dar ca sarcină de organizație, aș privi-o cu mai multă răspundere.

ALEXANDRINA PEPTAN: — De la 14 ani sînt utecistă, adică de 6 ani.

— De îndeplinirea căror sarcini concrete vă amintiți?

— Muncile patriotice.

— Alteleva?

— Eram și la brigada artistică. Acum nu m-aș mai putea duce. Sînt căsătorită, am doi copii, îmi rămîne prea puțin timp liber.

— Ce credeți că ați putea face, printre altele, pentru activitatea organizației U.T.C.?

— Nu prea multe. Dar, o rețenție sau un referat pentru adunarea generală, oricum...

ING. ZENOBIJA PINTILIE: Am venit aici de la faști, după facultate, lucrez în întreprindere din august.

— Dar ca utecistă ce faceți?

— Am fost la o adunare.

— Cu ce temă?

— Era o discuție, parcă despre îndeplinirea sarcinilor de producție de către tineri. Atunci mi s-a spus că voi fi solicitată și pentru alte acțiuni.

— Și?

— Nimic. N-am auzit că s-ar întreprinde ceva.

— Ce ar putea însemna sarcina de organizație pentru dv.?

— Un prilej de muncă efectivă și un exercițiu de gândire pentru treburi obștești. Nu înțeleg de ce am fost utilă de la început.

MARIA MITOI: — Alte sarcini decît planul și calitatea? — Da!

— Cer timp...

— Intr-adevăr.

— Sînt destule tineri, n-au familie, copii...

DIALOGURI ABSOLUT NECESARE

Cu atît mai mult, în acei climat definit pe de o parte de cerințe precise, pe de altă parte de inactivitatea anterioară a organizației U.T.C., se impunea prezenta cuvîntului tinerilor, mai ales că biroul organizației fiecărui dintre ei, încredințându-i o sarcină. Dialogurile au constituit încă un moment necesar al acțiunii întreprinse, relevînd situații specifice, mentalități, atitudini, părerii care și ele condiționau într-un fel sau altul conținutul sarcinilor de organizație. Consemnăm citeva.

ADRIANA ROȘOGA: — N-am avut niciodată o sarcină de organizație!

— Cine-i de vină?

— Poate și eu...

— De ce v-ar plăcea să vă ocupați?

— Mai ales de aspecte ale disciplinei. Sînt situații care mă supără și trebuie să intervenim într-un fel.

MARIA MITOI: — Alte sarcini decît planul și calitatea? — Da!

— Cer timp...

— Intr-adevăr.

— Sînt destule tineri, n-au familie, copii...

MULTE PROIECTE, DAR MAI MULTE JUSTIFICĂRI

I-am comunicat în mod succint tovarășului secretar CONȘTANTIN SARAPATIN faptele și concluziile pe care le întinsem de fapt în școli.

— Deci, unde găsim totuși o bună experiență?

— Eu știam că în școli...

— Poate că într-o organizație din întreprinderi să se înțeleasă mai bine indicațiile.

— Sincer să fiu, n-aș putea spune unde se poate merge la sigur.

Dar pînă acum, le-a arătat cineva secretarilor cum să procedeze, cum să-și întocmească un caiet de sarcini?

Jenat, tovarășul secretar a trebuit să recunoască:

— Nu, nu erod... Eu, cel puțin, n-am făcut-o.

Și așa s-a născut, de fapt, ideea unei acțiuni metodice.

Sînt de acord să încercăm noi să facem o experiență?

— Sigur că da. Însă nu va fi ușor. Nu e deloc simplu.

Mai departe, discuția noastră la comitetul județean a mers către clarificările necesare. Aveam convingerea că sarcina de organizație poate fi individualizată numai prin referințe la necesitățile de auto-educație, de perfecționare a unor laturi ale personalității tînărului, a unor trăsături de caracter și numai în direcția raportare la relațiile dintre tînăr și colectivul în care muncște. De aici și marea di-versitate, posibilă în ceea din urmă, practic nepușcabă, de a fixa pentru fiecare tînăr o sarcină care să aibă un caracter armonizat cu activitatea organizației sale, însă și cu posibilitățile, cu dorințele și preferințele de acțiune ale acestuia la un moment dat.

Tocmai asemenea imperative vor trebui învățați să aplice și membrii activelor U.T.C. și să le folosească drept procedee de lucru curente, a fost de acord și tovarășul secretar. În ceea ce privește caietul de sarcini, definierea unor răspunderi intr-adevăr utile și concrete reprezintă momentul în care este necesar ca oricare activist să intervină, sprînjind direct secretarul prîn-o acțiune concretă, nu numai prin simple indicații.

Intrebată cum înțelege că trebuie procedat în activitatea de organizație pentru ca fiecare

— SÎNTEM DE ACORD: E POSIBIL! — ATUNCI SĂ ÎNCERCĂM ÎMPREUNĂ!

caietul cu sarcini — DE LA PRIMA PÎNĂ LA ULTIMA FILĂ

1. MARIA BALOI: Propune mijloace de îmbunătățire a disciplinei în atelierul nr. 2; organizează o acțiune de muncă patriotică în ianuarie, la lucrări de dezpe-zire în întreprindere; contribuie la apariția gazetei „Tineretul și producția”.
2. VALERIA BOȘSERU: Stabilește cine urmează să fie înscris pentru cursurile de calificare, informează cursanții despre data deschiderii programului de lectură și pregătirea pentru luna ianuarie.
3. ARITINA CORNESCU: Verifică prin sondaj dacă s-au citit articole sau cărți pentru dezbateră din luna decembrie a muncitorilor cu bogată experiență de viață.
4. ALEXANDRINA CIONTEA: Informează, bilunar, despre programul de activitate al „Casei tineretului” din Tg. Jiu; pregătește hiletă la spectacol și la film.
5. IOANA COJULESCU: Comunică lunar traseul și condițiile de înscriere pentru excursiile organizate de comisia de turism a comitetului județean U.T.C.
6. ELENA NIȚU: Organizează în luna decembrie o acțiune de muncă patriotică pentru înfrumusețarea atelierelor.
7. NICOLITA CALOTĂ: Sprîjina reînfrînarea brigăzii artistice de agitație a întreprinderii; vorbește despre îndatoririle uteciștilor, în adunarea generală din luna ianuarie.
8. MARCELA PLEȘA: Popularizează conținutul revistei „Femeia”; contribuie la apariția în decembrie a gazetei de perete „Tineretul și producția”.
9. DOMNICA FIERARU: Stabilește evidența tinerelor care primesc produsele în-ăpoi pentru retușuri, discută cauzele cu muncitorii la care apar mai frecvent, consultă conducerea secției pentru măsuri de remediere; contribuie la apariția gazetei „Tineretul și producția”.
10. MARCELA PLEȘA: Popularizează cazurile de nerespectare a normelor de protecția muncii în atelierul nr. 2; le prezintă, în ianuarie, la gazeta „Tineretul și producția”.
11. SEVAȘTIȚA BLEDEA: Informează săptămînal, după fișele de producție, despre îndeplinirea normelor la operația „betelii”.
12. MARIA CUMPANĂ: Popularizează cazurile de nerespectare a normelor de protecția muncii în atelierul nr. 2; le prezintă, în ianuarie, la gazeta „Tineretul și producția”.
13. ANGELA MOGOS: Popularizează cazurile de nerespectare a normelor de protecția muncii în atelierul nr. 2; le prezintă, în ianuarie, la gazeta „Tineretul și producția”.
14. ANGELA MOGOS: Popularizează cazurile de nerespectare a normelor de protecția muncii în atelierul nr. 2; le prezintă, în ianuarie, la gazeta „Tineretul și producția”.
15. ANGELA MOGOS: Popularizează cazurile de nerespectare a normelor de protecția muncii în atelierul nr. 2; le prezintă, în ianuarie, la gazeta „Tineretul și producția”.
16. ANGELA MOGOS: Popularizează cazurile de nerespectare a normelor de protecția muncii în atelierul nr. 2; le prezintă, în ianuarie, la gazeta „Tineretul și producția”.
17. ANGELA MOGOS: Popularizează cazurile de nerespectare a normelor de protecția muncii în atelierul nr. 2; le prezintă, în ianuarie, la gazeta „Tineretul și producția”.
18. ANGELA MOGOS: Popularizează cazurile de nerespectare a normelor de protecția muncii în atelierul nr. 2; le prezintă, în ianuarie, la gazeta „Tineretul și producția”.
19. ANGELA MOGOS: Popularizează cazurile de nerespectare a normelor de protecția muncii în atelierul nr. 2; le prezintă, în ianuarie, la gazeta „Tineretul și producția”.
20. ANGELA MOGOS: Popularizează cazurile de nerespectare a normelor de protecția muncii în atelierul nr. 2; le prezintă, în ianuarie, la gazeta „Tineretul și producția”.
21. ANGELA MOGOS: Popularizează cazurile de nerespectare a normelor de protecția muncii în atelierul nr. 2; le prezintă, în ianuarie, la gazeta „Tineretul și producția”.
22. ANGELA MOGOS: Popularizează cazurile de nerespectare a normelor de protecția muncii în atelierul nr. 2; le prezintă, în ianuarie, la gazeta „Tineretul și producția”.
23. ANGELA MOGOS: Popularizează cazurile de nerespectare a normelor de protecția muncii în atelierul nr. 2; le prezintă, în ianuarie, la gazeta „Tineretul și producția”.
24. ANGELA MOGOS: Popularizează cazurile de nerespectare a normelor de protecția muncii în atelierul nr. 2; le prezintă, în ianuarie, la gazeta „Tineretul și producția”.
25. ANGELA MOGOS: Popularizează cazurile de nerespectare a normelor de protecția muncii în atelierul nr. 2; le prezintă, în ianuarie, la gazeta „Tineretul și producția”.

Ultima etapă, la care am ajuns împreună cu membrii biroului a fost alcătuirea propriu-zisă a caietului de sarcini. Concluzia noastră era că îndeplinirea sarcinilor să poată fi planificată în intervalul de timp al lunilor decembrie și ianuarie, urmind ca pe săptămîni și zile aceste termene să fie fixate atunci cînd secretara biroului U.T.C. va comunica fiecărui tineri conținutul sarcinilor de organizație încredințate, explicîndu-i mai pe larg ce are de făcut pentru îndeplinirea ei, cu îndrumări și sfaturi. Astfel, rezervînd fiecărei uteciști o pagină, în caiet au fost notate rînd pe rînd primele misiuni concrete date fiecărui membru al organizației, tuturor celor 30 de tineri.

ȘU: Semnalează tuturor, zilnic, cele mai interesante articole și reportaje din ziarul „Știința tineretului”; popularizează conținutul din ianuarie a muncitorilor cu bogată experiență de viață.

19. MARIA MITOI: Controlează cum îngrijesc tinerii uleiurile și discută despre neglijențele observate; pregătește pentru luna ianuarie o întîlnire cu un medic și un jurist pe teme ale vieții de familie.

20. MARIA PUIU: Urmărește cum este păstrată curățenia locului de muncă în atelierul nr. 1; prezintă surmul revistei „Tînărul leonist” din luna noiembrie, decembrie și ianuarie.

21. IANCA PREDESCU: Informează, săptămînal, după fișele de producție, despre îndeplinirea normelor la operația „canturi”; controlează consecvent bibliografiile pentru dezbateră din ianuarie a cercului de învățămînt politic-ideologic U.T.C.

22. ALEXANDRINA PEPTAN: Prezintă săptămînal, după fișele de operații, ritmul de lucru la operația „cusături cu două ace”; scrie un articol la gazeta „Tineretul și producția”.

23. CALINA PISC: Anunță ordinea de zi și face în atelierul nr. 2 mobilizare pentru adunarea de alegeri; consiliază uteciștii pentru propuneri privind tema adunării generale din luna ianuarie.

24. ADRIANA ROȘOGA: Informăz îmbogățirea cunoștințelor și îndemnatărilor profesionale a colegii sale Maria Ghelbere; prezintă în adunarea generală din luna ianuarie principalele cazuri și aspecte de indisciplina în organizația nr. 2.

25. FLOAREA SAMOILA: Informăz îmbogățirea cunoștințelor și îndemnatărilor profesionale a colegii sale Maria Ghelbere; prezintă în adunarea generală din luna ianuarie principalele cazuri și aspecte de indisciplina în organizația nr. 2.

Recomandă pentru lectură, prin selecție, cărțile apărute recent în „Biblioteca pentru tineri”; informează biroul despre notele obținute de ea și alți tineri din fabrică la liceul școlar; pregătește o informare politică pentru adunarea generală din luna ianuarie.

26. GETA ȘOITOMAN: Sprîjina reînfrînarea brigăzii artistice de agitație; informează despre cazurile de nerespectare a normelor de protecția muncii în atelierul nr. 1; cunerează la întrecerea „Cine știe meșerie celîșigă”, organizată în ianuarie la clubul fabricii.

27. GHEORGHIȚA MOJDOVEANU: Urmărește zilnic prezența la program, respectarea celor 480 minute de lucru; așează săptămînal la gazeta „Tineretul și producția” exemple pozitive și negative.

28. ELEONORA TUDOR: Propune măsuri pentru respectarea curățeniei locului de muncă în atelierul nr. 2; pregătește o informare politică pentru adunarea generală din ianuarie.

29. ELENA VLADUȚ: Participă la acțiunile culturale și de muncă patriotică ale tinerilor din comuna Școarța; prezintă în adunarea generală din luna ianuarie o scurtă informare despre activitățile organizației U.T.C. de la cooperativa agricolă din comuna în care locuiește.

30. ZENOBIJA PINTILIE: Organizează o excursie și un schimb de experiență la Fabrica de confecții din Craiova; face propuneri de acțiuni pentru ridicarea nivelului de pregătire profesională a tinerelor.

Am ajuns, astfel, la ultima filă a caietului de sarcini. Nu și în actual final al acțiunii însăși. Proiectul de repartizare a sarcinilor de organizație se află abia la începutul său și va trebui să-și dovedească de acum încolo utilitatea, ocupîndu-și locul de căpetenie în stilul de muncă al organizației. Primul pas a fost însă făcut cu succes. Cei alți trebuie făcuți cu aceeași încredere.

ÎN ÎNCHIERE O ÎNTREBARE FIREASCĂ

Nu întimplător am ales pentru ancheta noastră acest subiect al sarcinii de organizație, ci pentru că, deși a fost pus în imediată actualitate de lucrările Congresului al IX-lea al U.T.C., de hotărîrile și indicațiile date atunci, de multe ori se rămîne numai la stadiul teoretic, declarativ. Se face mult mai puțin pentru a se dovedi în acțiune concretă ce înseamnă a încredința sarcini concrete fiecărui utecist, cum se stabilește conținutul sarcinii de organizație.

Tema aceasta se încadrează în dezbateră recent începută de redacția noastră sub titlul „Cine se înscrie la cuvînt?”, dezbateră care urmărește să releve mijloacele și căile de intensificare a rolului politic-educativ al organizației U.T.C., de dinamizare a afirmării uteciștilor ca membru al ei. Mai mult, unele intervenții la discuție ating între altele și problema calității de membru al U.T.C., pe aceea a răspunderilor impuse de această calitate. Însă tocmai capitolul sarcinii de organizație este cel care pune și rezolvă cel mai eficient problematica răspunderilor ce decurg din calitatea de utecist.

Desigur, acțiunea noastră la Tg. Jiu nici nu poate fi considerată încheiată. Ea oferă nu un model, ci doar sugestii utile, pe care alte organizații din țară le pot valorifica numai în raport de condițiile concrete, de realitățile lor specifice. Poate fi continuată, așadar, de cît mai multe organizații, de fiecare în modul ei propriu, îmbogățind-o prîn experiența sa.

Ni se pare firesc, de aceea, să încheiem această acțiune metodică, în spiritul dezbaterii deja începută, cu întrebarea:

CINE SE MAI ÎNSCRIE LA CUVÎNT?

Reportaj-anchetă de ION TRONAC

NEDUMERIRI, NU NUMAI ALE ELEVILOR

Tovarășul secretar CONȘTANTIN SARAPATIN, am omis să-i mai spunem și altceva. Ne aflăm în fața dînsului venind dintr-una din cele trei școli recomandate la comitetul municipal. Împreună cu tovarășa secretară vizităm Liceul „Ecteria Teodoroiu” pentru a vedea la fața locului modul în care s-au concretizat indicațiile despre care ne vorbisese. Și am văzut...

— Ne-ați spus. Dar n-am prea înțeles cum, a răspuns mustărul Autoantă RĂVENȚA, secretara comitetului U.T.C. pe școală.

— Eu n-am altceva decît un carnetel. Acum îl în ascasă. Nu-l iau decît la întruniri, la ședințele de comitet și la plenary, ca să-mi notez diferite probleme. Mă ajută să nu uit — mărturisese Violet FEROU, secretar U.T.C. din anul III A.

— Care caiet? Poate vă referiți la cel în care notez participarea la acțiunile de muncă patriotică. Alteleva n-am, arată ELENA VIȚELARU, secretară U.T.C. la anul IV A.

NOUȚĂȚI ÎN EDITURA POLITICĂ

„UN UNIVERS ÎNTR-O CARTE”

În Editura Politică a apărut de curând cel de-al doilea volum...

„M-am bucurat de privilegiul de a avea sub priviri volumul...

Si pentru a ramine tot in limitele unei simple anuntari...

Cum însă nu mi-am propus să scriu o prefață...

O invitație la care subscriem cu toată inima.

Portretul unui comunist: JOZSA BÉLA

Recenta lucrare apărută în colecția „Evoacă” a Institutului...

Modalitatea în care cartea ne face cunoscută pe personalitatea...

Intr-un prim plan J. Béla ne este prezentat de un om care...

Inăși creația artistică are, ca orice alt domeniu, legi proprii...

Hotărât lucru, a considera ca drept un simț de umanitate respingerea...

Cartea ne convinge că dacă J. Béla a fost un om adevărat...

devină o forță materială care dinamizează acțiunea.

RĂSPUNDEREA FAȚĂ DE VIITOR

Dialog cu MARIA GROZA, vicepreședinta a Marii Adunări Naționale.

vicepreședinta a Consiliului Național al Femeilor

Dialogul începe cu o discuție despre responsabilitate și rolul femeii în societate.

terea și exercitarea unei profesii, activitatea în interesul colectivității...

Am fost într-adevăr, unul dintre delegații români care au activat pentru adoptarea...

Dialogul se încheie cu o discuție despre rolul femeii în viața politică și socială.

Dialogul consemnat de GEORGETA RUȚĂ

— Afirmând că fiecare generație a avut și are de îndeplinit o misiune...

— Se învață în sensul propriu al cuvintului. Astfel, pentru a înțelege și însuși răspunderea...

OPERA REALISTĂ TREBUE SĂ REFLECTE PROCESUL REVOLUȚIONAR DE TRANSFORMARE A CONȘTIINȚEI

1. Înșelă relativă, în discuțiile teoretice din ultimii ani...

3. Literatura socialistă își propune, declară, să reveleze adevărul fundamental...

2. În teoria primară, absolut al inspirării — ca stare aluzionară...

4. Cum credeți că s-a născut teoria „lipsei de conflict” și ce a dus sau poate ducă?

5. Socialismul născuște la crearea unui nou fel de om și, cum se știe...

6. Literaturii prin „nervul etic” al literaturii? Dar la o „personaj literar”?

Realismul literaturii socialiste ANCHETA „SCINTEII TINERETULUI” Azi răspunde MIRCEA IORGULESCU

